

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по постъпила жалба от В Г Д, ЕГН *****, с постоянен адрес гр.С, ж.к.“М“, бл., вх., ап., против наказателно постановление №21-4332-024089/25.11.2021 г., издадено от Началник Сектор в СДВР, ОПП.СДВР, с което на основание чл.638, ал.3 от КЗ е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лева, за нарушение на чл.638, ал.3 от КЗ.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното НП. Навежда доводи за нарушена процедура по ангажиране на административнонаказателната му отговорност, тъй като вмененото нарушение не е установено по надлежния ред. В този смисъл счита, че липсва пълно описание на нарушението, доколкото не е установено защо е спряно превозното средство за извършване на проверка, както и факта, че автомобилът няма валидна застраховка „Гражданска отговорност“, т.е. няма доказателства, които да установяват по безспорен начин извършване на нарушението.

Моли съда, на посочените в жалбата основания, да отмени процесното НП. Претендира присъждане на направените разноски в настоящото производство.

Жалбоподателят не се явява, не се представлява в съдебно заседание и не взема допълнително становище по наведените възражения в жалбата и по същество на делото.

Ответната страна по жалбата в лицето на АНО – Началник Сектор в СДВР, ОПП-СДВР, не се представлява в съдебно заседание и не взема становище по наведените възражения в жалбата и по същество на делото.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена активно легитимирано лице да обжалва санкционния акт и в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН. НП е връчено на съпругата на жалбоподателя на 26.11.2022 г., видно от разписката върху санкционния акт, а жалбата против него е депозирана чрез АНО на 29.11.2022 г., съгласно отразената дата на поставения входящ номер върху нея, т.е. в предвидения преклузивен 14-дневен срок за обжалването му, считано от датата на връчване, поради което същата се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява следната фактическа обстановка:

На 11.11.2021 г., около 09:30 часа, служителите при ОПП-СДВР – инспектор И И Б и Б Н З, при изпълнение на служебните си задължения в

гр.София, ул.“Проф.Цветан Лазаров“, на около 50 метра, след ул.“Димитър Пешев“, спрели за рутинна проверка движещият се с посока на движение от ул.“Димитър Пешев“ към бул.“Брюксел“, товарен автомобил „Форд Транзит“, с рег.№. В хода на проверката установили, че водач на автомобила е жалбоподателя Васко Георгиев Димитров, а негов собственик е „Тошимото“ ЕООД, ЕИК: . При поискване на документите на автомобила, водачът не представил застрахователна полица за сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ за автомобила, към датата и часа на извършената проверка. Длъжностните лица при ОПП-СДВР направили справка чрез служебен таблет, от която установили, че по отношение на управлението от жалбоподателя товарен автомобил, няма сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата и часа на проверката. След извършена допълнителна справка с ОДЧ 99 установили, че процесното МПС не е с прекратена регистрация.

На основание така направената констатация хода на проверката, свидетелят И И Б, заемащ длъжността инспектор в ОПП-СДВР, в присъствието един свидетел при установяване на нарушението и съставяне на акта - Б Н З /също длъжностно лице/, съставил против В Г Д, АУАН, Серия ГА, бл.№524713 на 11.11.2021 г. за това, че:

На 11.11.2021 г., около 09:30 часа, в гр.София, по ул.“Проф.Цветан Лазаров“, с посока на движение от ул.“Димитър Пешев“ към бул.“Брюксел“, управлява товарен автомобил „Форд Транзит“, с рег.№, собственост на „Тошимото“ ЕООД, ЕИК: , и на около 50 метра след ул.“Димитър Пешев“, от извършена проверка се установи, че водачът няма валидна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата и часа на проверката. След извършена допълнителна справка с ОДЧ 99 се установи, че автомобилът не е с прекратена регистрация, с което виновно е нарушил чл.638, ал.3 от КЗ.

Актосъставителят предявил и връчил акта лично на жалбоподателя, срещу подпис, без възражения по направените в него констатации. Жалбоподателят не се възползвал от правото си в срока по чл.44, ал.1 от КЗ да представи писмени възражения пред АНО.

Въз основа на така съставения акт, Началник Сектор към СДВР, ОПП-СДВР, издал НП №21-4332-024089 на 25.11.2021 г., с което на основание чл.638, ал.3 от КЗ наложил на В Г Д, административно наказание глоба в размер на 400 лева, за нарушение на чл.638, ал.3 от КЗ.

Изложената по-горе фактическа обстановка, съдът прие за установена от събраните по делото гласни доказателства – показанията на свидетеля Б, които потвърждават направените констатации в съставения АУАН, а последните кореспондират на събраните по делото писмени доказателства, поради което съдът ги кредитира с доверие; от приобщените по делото писмени доказателства: процесните АУАН и НП; справка картон на водач; Заповед №8121К-13312/23.10.2019 г., издадена от министъра на вътрешните

работи; Заповед №4332з-143/15.02.2016 г., издадена от директора на СДВР.

При извършена служебна справка от сайта на „Гаранционен фонд“ се установява, че към датата и часа на установяване на нарушението в хода на извършената проверка на жалбоподателя – 11.11.2021 г., към 09:30 часа, по отношение на МПС – товарен автомобил „Форд Транзит“, с рег.№, няма валидно сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Установява се още, че такава е сключена на 11.11.2021 г., но в по-късен час – в 11:15 часа, с начална и крайна дата на покритие от 11:15 часа на 11.11.2021 г. до 23:59 часа на 10.11.2022 г.

Видно от справка-картон на водач е, че В Г Д е правоспособен водач на МПС, с валидно издадено СУМПС на 30.06.2021 г. По отношение на същият са били налагани административни наказания и принудителни административни мерки за нарушаване на правилата за движение по пътищата, както следва: с тринадесет на брой фишове, през периода от 2016 г. до 2021 г., както и с осем на брой влезли в законна сила наказателни постановления в интервала от време от 2001 г. до 2019 г. включително.

Видно от Заповед №4330з-143/15.02.2016 г., издадена от директора на СДВР е, че са възложени правомощия на Началник на ОПП-СДВР да издава наказателни постановления за извършени нарушения по чл.638, ал.1-3 и ал.5, във вр. с чл.639 от КЗ, а съгласно представената Заповед №8121К-13312/23.10.2019 г., издадена от министъра на вътрешните работи, издателят на процесното НП е надлежно назначен на длъжност Началник на 03 Сектор „Административно обслужване“ към ОПП-СДВР.

На основание така установената фактическа обстановка по делото, въз основа на събраните доказателства, съдът прави следните правни изводи:

АУАН и НП са издадени от териториално и материално компетентни органи, в изпълнение на делегираните им правомощия по закон, в кръга на техните функции и по предвидения в закона ред и форма, както и в сроковете по чл.34 от ЗАНН.

Съдът не констатира допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени по тежест нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице до степен да не може да разбере за какво точно нарушение е наказан. Правилно е приложен и материалния закон.

Описаната фактическа обстановка в санкционния акт, се подкрепя от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях безспорно се установява, че жалбоподателят е управлявал процесния товарен автомобил, собственост на друго лице – юридическо лице, без да има сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ за автомобила, към датата и часа на извършената проверка. В подкрепа на този извод са данните от служебно извършената справка от „Гаранционен фонд“,

съгласно които към 09:30 часа на 11.11.2021 г., за МПС – товарен автомобил „Форд Транзит“, с рег.№, няма сключена активна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. За процесното МПС е сключена такава с начална дата на покритие - 11.11.2021 г., но в по-късен час – 11:15 часа, т.е. след извършване на проверката, в хода на която е установено на вмененото на жалбоподателя нарушение.

Не се оспорва от жалбоподателя направената в АУАН и НП констатация, че товарният автомобил не е негова собственост, а на друго юридическо лице. От показанията на актосъставителя се установява по несъмнен начин, че при извършена справка с ОДЧ 99 е констатирано, че процесното МПС не е с прекратена регистрация към датата на извършената проверка.

Жалбоподателят не ангажира доказателства в подкрепа на направените възражения в жалбата, че не е установено извършването на вмененото му нарушение, съответно - че към датата на неговото установяване, управляваното от него МПС е имало валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“.

Нарушението е констатирано от контролните органи при извършена рутинна проверка на жалбоподателя, във връзка с управление на процесния автомобил. Законът не предвижда да е налице основание за спиране на водачи на МПС, с цел извършване на полицейска проверка за спазване на правилата за движение по пътищата, включително и рутинна такава, още по-малко да полицейските служители да отразяват в съставения АУАН повода за извършената проверка. В този смисъл, релевираните възражения в жалбата за липса на пълно описание на нарушението, тъй като не е установено защо е спряно превозното средство за извършване на проверка, се явяват несъстоятелни.

Жалбоподателят правилно е санкциониран в качеството на водач на МПС, а не на негов собственик. Като ползвател и водач на МПС-то, В Г Д е бил длъжен да изпълни предвиденото в закона задължение за сключване на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Доколкото в административнонаказателния процес подлежат на доказване само положителни факти, съдът намира, че в тежест на жалбоподателя е да докаже, че към момента на извършената проверка е имал сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Доказването на този факт става с представяне на хартиения носител на застрахователната полица за действащ договор към 09:30 часа на 11.11.2021 г., с обект на застраховане - процесният автомобил. По делото не е налично такова писмено доказателство /застрахователна полица/. В подкрепа на отразената в АУАН и НП констатация, че процесното МПС не е имало сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, към датата и часа на извършената проверка, са данните от служебно извършената справка в „Гаранционен фонд“. Съответно, данните от тази справка, че за управлявания товарен

автомобил от жалбоподателя е налице сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с начална дата на покритие – 11.11.2021 г., но в по-късен час – 11:15 часа, са без правно значение за съставомерността на деянието. Горното навежда на извод, че жалбоподателят не е изпълнил задълженията си като водач на МПС, поради което деянието е съставомерно от обективна страна. Налице и субективния признак – деянието е извършено виновно, при форма на вината – небрежност. Жалбоподателят, като водач на лекия автомобил е бил длъжен и е следвало да знае изискването за сключване на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, съответно да положи необходимата грижа да съобрази поведението си с това законово изискване, но въпреки това е бездействал.

Жалбоподателят е наказан на основание разпоредбата на чл.638, ал.3 от КЗ, която предвижда да се санкционира с глоба в твърд размер от 400 лева лице, което не е собственик и управлява МПС, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. Законът не поставя никакви други условия. АНО законосъобразно е ангажирал отговорността на Димитров - наложеното му административно наказание е съобразено по вид с предвиденото в санкционната норма, индивидуализирано е в размера точно фиксиран от законодателя, поради което нито съдът, нито наказващият орган биха могли да го променят.

Предвид гореизложено съдът намира, че обжалваното НП, следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно издадено.

По разноските:

На основание чл.63д от ЗАНН, страните имат право на присъждане на разноси в настоящото производство по реда на АПК. С оглед изхода на делото, правото да иска присъждане на разноси принадлежи на ответната страна по жалбата. Правоимащата страна не се представлява, не прави искане в тази насока и не ангажира доказателства за направени разноси в настоящото производство, поради което съдът не се произнася по този въпрос.

Водим от горните мотиви, съдът: